

prima instanță: E. Cojocari
instanța de apel: N. Vascan, E. Clim, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Valentina Clevadi și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ruslan Berlinschi,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ruslan
Berlinschi împotriva societății pe acțiuni „Tutun CTC” cu privire la anularea
ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea sumelor pentru absența forțată
de la muncă, prejudiciul moral și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 iulie 2013, prin care a fost
respins apelul declarat de către Berlinschi Ruslan,

c o n s t a t ă

La 01 iunie 2012, Ruslan Berlinschi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva societății pe acțiuni „Tutun CTC” cu privire la anularea ordinului,
restabilirea la locul de muncă, încasarea sumelor pentru absența forțată de la
muncă, prejudiciul moral și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 42 cu din 05
martie 2012 a fost concediat, începând cu 05 martie 2012, în temeiul art. 86,
alin. (1), lit. h) Codul muncii.

Menționează ca temei pentru emiterea ordinului enunțat, a servit nota
de serviciu și certificatul de deplasare.

Consideră, reclamantul că ordinul de concediere este neîntemeiat,
illegal, emis ca consecință a atitudinii subiective a directorului general
societății pe acțiuni „Tutun CTC”.

Susține că ordinul respectiv contrar prevederilor art. 210 Codul
muncii, nu conține nicio argumentare de fapt și drept, nu face referire la

momentul în care am lipsit de la serviciu patru ore consecutiv și în ce împrejurări a fost comisă abaterea disciplinară. În plus invocă că ordinul enunțat nu conține nicio trimitere la normele de comportare stabilite de Codul muncii, de alte acte normative, de contractul colectiv de muncă, de contractul individual de muncă, precum și de alte acte normative la nivel de unitate, inclusiv de regulamentul intern al societății pe acțiuni „Tutun CTC” care au fost încălcate de către angajat.

Relevă, că a fost lipsit de dreptul de a prezenta probe și justificări în susținerea poziției sale soarta sa fiind prestabilă. A remarcat că din ordinul de concediere contestat nu este clar la ce data a fost constatată abaterea disciplinară de pătît sau cînd el a lipsit fără motive întemeiate de la lucru patru ore consecutive în timpul zilei de muncă.

Invocă că în urma concedierii ilegale i-au fost cauzate suferințe psihice mai ales în condițiile în care temeiul concedierii constituie un impediment pentru angajarea de mai departe în câmpul muncii.

Cere, reclamantul Berlinschi Ruslan anularea ordinului emis de către administrația pîrîtului nr. 42 cu din 05 martie 2012 ca fiind ilegal, restabilirea la locul de muncă deținut anterior, încasarea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă salariul mediu lunar pentru fiecare lună de absență, despăgubire în mărime de 0,1 la sută din suma neplătită la termen, prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei și cheltuielile de judecată.

La 22 octombrie 2012 Berlinschi Ruslan și-a concretizat cerințele și a solicitat anularea ordinului emis de către administrația pîrîtului nr. 42 cu din 05 martie 2012 ca fiind ilegal, restabilirea la locul de muncă deținut anterior, încasarea prejudiciului material provocat prin absență forțată de la muncă în sumă de 180 947,10 lei, a compensației în valoare de 10 856,83 lei pentru neplata la timp a salariului și prejudiciul moral în mărime de trei salarii medii ceea ce constituie 72 378,84 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani din 11 aprilie 2013 cererea de chemare în judecată înaintată de Berlinschi Ruslan a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2013, apelul declarat de către Berlinschi Ruslan a fost respins.

La 31 iulie 2013, Berlinschi Ruslan a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrilor contestate, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie anulat ordinul emis de către administrația pîrîtului nr. 42 cu din 05 martie 2012 ca fiind ilegal, restabilirea la locul de muncă deținut anterior, încasarea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă a salariului mediu lunar pentru fiecare lună de absență forțată de la muncă în sumă de 410 146,76 lei, încasarea penalității pentru fiecare zi de întîrziere 0,1 la sută din suma neplătită la termen, încasarea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii ceea ce constituie 72 378,84 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 10 000 lei.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

Recurentul în motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat incorect și eronat normele de drept material.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 19 august 2013, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa societății pe acțiuni „Tutun CTC” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 19 septembrie 2013, societatea pe acțiuni „Tutun CTC” prin referința depusă, a solicitat respingerea recursul depus de către Berlinschi Ruslan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ruslan Berlinschi, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele menționate în cererile de recurs sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ruslan Berlinschi, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ruslan Berlinschi se consideră inadmisibil.
 Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru